

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

جناب آقای مهدی عباسزاده

سلام علیکم

با تشکر از پاسخ‌های قبلی، برای تکمیل بحث و روشن‌شدن مبنای نظری جنابعالی پاسخ به سؤالات ذیل ضروری است.

سؤال ۱: آیا در ادبیات عرب موارد استثناء شده که بعد از «إِلَّا» می‌آیند برای مخاطب - از نظر حکم یا غیر حکم - مجهولند که بیان می‌شود تا بر مخاطب روشن شود؟ (با دلیل توضیح دهید.) «برای اینکه ثابت شود حصر در آیه ۳۱ سوره نور حقیقی است یا اضافی، نیاز است که این سؤال پاسخ داده شود، لذا خارج از موضوع نیست.»

سؤال ۲: مراد از «فروج» را جواب دادید: «فروج همان چیزی است که نمایش آن در انحصار همسران است» و اشاره به آیه ۲۹ و ۳۰ سوره معارج نمودید.

الف) فروج در آیه ۲۹ سوره معارج چگونه فروج در آیه ۳۱ سوره نور را معنا می‌کند که به آن اشاره کرده‌اید؟

ب) بالأخره معنای فروج چیست که محافظت از آن لازم است؟

ج) با توجه به اینکه نمایش فروج ملازمتی با مقاربت ندارد و شما نمایش آن را در انحصار همسران دانسته‌اید، نحوه جواز مقاربت بین همسران را چگونه از این آیه یا آیات دیگر استفاده می‌کنید؟

سؤال ۳: نحوه استدلال به جواز مصافحه و معانقه بدون شهوت مرد با «مادر، دختر، خواهر، عمه و خاله خود» را مرقوم فرمایید.

سؤال ۴: با توجه به اینکه محدوده ابداء زینت در موارد آیه ۳۱ سوره نور یکسان نیست، بیان آنها مخصوصاً در کنار نام شوهر به چه منظور است؟

سؤال ۵: فرمودید: «مصافحه به قصد شهوت، از توابع خاص ازدواج» است؟ ظاهراً نکته‌ای فنی را می‌خواهید بیان کنید ولی معنای این جمله از فهم ما خارج است. لطفاً توضیح مرقوم فرمایید.

سؤال ۶: در مورد مراد از «عَوْرَاتِ النِّسَاءِ» جواب دادید: «آن چیزی است که فروج را نیز در بر دارد» لطفاً بفرمایید آن «چیزی» که فروج را در بر دارد چیست؟

سؤال ۷: آیا ازدواج با نامحرم جایز است؟ (با دلیل بفرمایید.) «چنانچه استثنایی وجود دارد، آن را نیز مرقوم فرمایید.»

سؤال ۸: در آیه ۳۱ سوره نور آمده: «... لَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا ...» و «... لَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ ...».

الف) در بخش اول آیه، نهی از ابداء زینت شده که معلوم است. بفرمایید در بخش دوم، ابداء زینت برای موارد بعد از «إِلَّا»، واجب است یا مستحب یا مباح. (با دلیل ثابت فرمایید.)

ب) قطعاً مراد از ابداء زینت در قسمت دوم آیه مبارکه، «مَا ظَهَرَ مِنْهَا» نیست؛ زیرا وقتی ابداء آن مواضع برای نامحرم جایز باشد، به طریق اولی برای موارد بعد از «إِلَّا» جایز خواهد بود. حال آیا با لفظ «إِلَّا»، تمام مواضعی که ابدائش جایز نبوده، برای افراد ذکر شده بعد از «إِلَّا»، جایز خواهد شد؟

سؤال ۹: الف) آیا قید «غَيْرِ أَوْلَى الْأَرْبَةِ مِنَ الرَّجَالِ» فقط برای «التَّابِعِينَ» و قید «الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ» فقط برای «الطُّفُل» آمده است؟

ب) آیا موارد ماقبل «التَّابِعِينَ» و «الطُّفُل» قید و شرطی ندارند؟

سؤال ۱۰: الف) آیا اساساً جنابعالی قائل به حرمت مؤبد ازدواج مرد با «مادر، دختر، خواهر، عمه، خاله، دختر برادر و دختر خواهر» هستید؟ «فقط با بله یا خیر پاسخ دهید.»

ب) در صورتی که قائل به حرمت مؤبد ازدواج مرد با موارد فوق الذکر هستید، نحوه استدلال خود را مرقوم فرمایید؟

سؤال ۱۱: الف) اگر آیه‌ای از آیات قرآن کریم در بیان حکمی از احکام، ساکت باشد، آیا می‌شود بر اساس روایتی که مخالف ندارد، حکمی را ثابت کرد؟

ب) اگر شخصی در صدد اثبات حرمت یا حلّیت حکمی به آیه‌ای استناد کرد و خودش قائل شد که این آیه در بیان این حکم ساکت است، ولی شخص دیگری حرمت یا حلّیتی را که او مرادش بود، با آیه‌ای دیگر اثبات کرد، آیا می‌شود بخاطر اینکه آیه مدّ نظر او ساکت از بیان حکم است، آیه دیگر را از دلالت خارج کرد؟

با تشکر

۱۳۹۵ / ۱۰ / ۲